I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 2597/1999,

annettu 6 päivänä joulukuuta 1999,

lopullisen tasoitustullin käyttöönotosta Intiasta peräisin olevan polyeteenitereftalaattikalvon tuonnissa ja käyttöönotetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuetulta tuonnilta suojautumisesta 6 päivänä lokakuuta 1997 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2026/97 ([1]), jäljempänä 'perusasetus', ja erityisesti sen 15 artiklan,

on kuullut neuvoa-antavaa komiteaa,

sekä katsoo seuraavaa:

1. MENETTELY

1) CN-koodeihin 3920 62 19 ja 3920 62 90 kuuluvaan Intiasta peräisin olevaan polyeteenitereftalaattikalvoon, jäljempänä 'PET-kalvo', sovellettava väliaikainen tasoitustulli otettiin käyttöön komission asetuksella (EY) N:o 1810/1999 ([2]), jäljempänä 'väliaikaista tullia koskeva asetus'.

2) Väliaikaisen tasoitustullin käyttöönoton jälkeen yhteistyössä toimivat vientiä harjoittavat intialaiset tuottajat Ester Industries Ltd, Flex Industries Ltd, Garware Polyester Ltd, India Polyfilms Ltd/Jindal Polyester Ltd (etuyhteydessä olevat yritykset), MTZ Polyesters Ltd, Polyplex Corp. Ltd (jäljempänä 'vientiä harjoittavat intialaiset tuottajat'), Intian hallitus, valituksen tehneet yhteisön tuottajat (jäljempänä 'yhteisön tuotannonala') ja kaksi PET-kalvon käyttäjää antoivat huomautuksia kirjallisesti.

3) Perusasetuksen 11 artiklan 5 kohdan mukaisesti kaikki edellä mainitut osapuolet yhtä käyttäjää lukuun ottamatta pyysivät ja saivat mahdollisuuden tulla kuulluiksi.

4) Yksi käyttäjä, joka ei ollut ilmoittautunut aiemmin, ilmoitti kantansa väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönottoon.

5) Komissio jatkoi lopullisten päätelmien tekoa varten tarpeellisina pitämiensä tietojen hankkimista ja tarkistamista.

6) Väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönoton ja edellä mainittujen ilmoitusten jälkeen tehdyt suulliset ja kirjalliset huomautukset otettiin tarkasteltaviksi ja otettiin tarvittaessa huomioon lopullisissa päätelmissä.

2. TARKASTELTAVANA OLEVA TUOTE

7) Väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 7 kappaleessa kuvataan tarkasteltavana oleva tuote PET-kalvoksi.

8) Väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 8 kappaleessa todettiin lisäksi, että tuotevalikoima voidaan jakaa useisiin eri lohkoihin yleensä tuotetta käyttävien tuotannonalojen mukaan, kuten magneetti-, pakkaus-, sähkö- ja kuva-aloihin sekä muihin tuotantolohkoihin ja että tässä tutkimuksessa tuotteet ryhmiteltiin tuotelajeiksi markkinalohkojen, sekä tuotteen paksuuden, päällystysominaisuuksien, pintakäsittelyn, mekaanisten ominaisuuksien ja kirkkauden/sameuden perusteella.

9) Väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen komissio sai yhteisön tuotannonalalta pyynnön pitää CN-koodeihin 3920 62 19 ja 3920 62 90 luokiteltavien tuotetyyppien lisäksi myös CN-koodeihin 3920 62 11 ja 3920 62 13 luokiteltavia tuotetyyppejä PET-kalvona. Vientiä harjoittavat intialaiset tuottajat vastustivat kahden uuden CN-koodin mukaan ottamista, koska niiden mielestä kyseisiin koodeihin luokiteltava PET-kalvo ja CN-koodeihin 3920 62 19 ja 3920 62 90 luokiteltava PET-kalvo eivät voi korvata toisiaan. Ne totesivat, että ainoastaan kaksi viimeksi mainittua CN-koodia mainittiin yhteisön tuotannonalan valituksessa ja että kahta ensin mainittua CN-koodia ei otettu mukaan valitukseen nimenomaan siksi, että näihin koodeihin luokiteltavat tuotteet ja CN-koodeihin 3920 62 19 ja 3920 62 90 luokiteltavat tuotteet eivät voi korvata toisiaan.

([1]) EYVL L 288, 21.10.1997, s. 1.
([2]) EYVL L 219, 19.8.1999, s. 14.

10) Tutkimuksen aikana kerättyjen tietojen perusteella komissio päätti olla ottamatta CN-koodeja 3920 62 11 ja 3920 62 13 mukaan tutkimukseen, koska sellaisia tietoja ei ollut toimitettu, jotka osoittaisivat, että yhteisön tuotannonalan valituksessa mainittu mahdottomuus korvata tuotteet keskenään ei olisi todellinen.

3. **TUET**

3.1 YLEISET NÄKÖKANNAT

3.1.1 **Koron lisääminen saatuja etuuksia koskevaan laskelmaan**

11) Vientiä harjoittavat tuottajat pyysivät, että eri järjestelmistä saatujen etuuksien kokonaismäärää koskeviin laskelmiin lisätyt korot poistettaisiin. Ne väittivät, että koron lisääminen oli epäoikeutettua ja tukia ja tasoitustulleja koskevan sopimuksen (ASCM-sopimuksen) vastaista ja että se oli kielletty GATT 1994 -sopimuksen VI artiklan 3 kohdassa. Laskelmia koskevat komission suuntaviivat olisivat tältä osin mitättömiä.

12) Koron lisäämistä tuen nimellisarvoon koskeva oikeusperusta on perusasetuksen 5 artikla yhdessä sen 6 artiklan kanssa. Perusasetuksen 5 artiklassa todetaan, että tasoitustoimenpiteiden alaisen tuen määrä lasketaan vastaanottajalle annetun sellaisen etuuden mukaan, joka on tutkimusjaksona todettu. ASCM-sopimuksen 14 artiklaa vastaavassa 6 artiklassa säädetään etuuksien laskemisesta tietyn tyyppisten tukien osalta. Kaikkien 6 artiklassa mainittujen tukiluokkien (julkisten viranomaisten tekemät sijoitukset yrityksen omaan pääomaan, julkisten viranomaisten myöntämät lainat ja lainatakaukset, hyödykkeiden tai palvelujen toimittaminen tai hyödykkeiden ostaminen julkisten viranomaisten toimesta) osalta etuuden määrittämisessä käytetään vertailuarvona kaupallisilta markkinoilta hankitun vastaavan rahoituksen kustannuksia. Rahoituksen saannin kustannukset markkinakorolla on otettava huomioon soveltamalla 6 artiklassa säädettyä perustaa yleisesti kaikkiin tukiluokkiin, jotta kaikki etuudet tulisivat ilmi.

13) Kun tuet ilmaistaan nimellisarvona tutkimusajanjaksona, ne kaikki vastaavat tosiasiassa avustuksia. Koska markkinoilla ei ole saatavilla sellaista avustusta, jota ei tarvitsisi maksaa takaisin, tuen saajan olisi pitänyt saada vastaava määrä kaupallisista lähteistä ja maksaa se koron kanssa takaisin tiettynä ajanjaksona, jos se ei ole saanut tällaista avustusta. Nimelliseen tukimäärään lisätty korko kattaa nimenomaan tämän osan etuudesta.

14) Tällaisesta lähestymistavasta määrätään nimenomaisesti komission ohjeissa tuen määrän laskemiseksi tasoitustulleja koskevissa tutkimuksissa (laskentaohjeet) [1]: "Tuen nimellisarvo on muunnettava tutkimusajanjaksona vallitsevaksi arvoksi tavanomaisia markkinakorkoja soveltamalla". Se on pysyvä yhteisön käytänne, jota on noudatettu useissa aiemmissa tapauksissa.

15) GATT 1994 -sopimuksen VI artiklan 3 kohdassa, joka vastaa ASCM-sopimuksen 19 artiklan 4 kohtaa, todetaan ainoastaan, että kannettavien tullien määrä ei saa ylittää tuen määrää. Tuen määrä lasketaan sellaisen etuuden perusteella, joka on havaittu tutkimusajanjaksona (ASCM-sopimuksen 14 artikla). Koska yritys hyötyi myös siitä, että sen ei tarvinnut etsiä markkinoilta rahoituslähdettä, etuuden määrään on laskettava mukaan myös koron osuus. Näin ollen, koska etuuden määrä (korko mukaan luettuna) vastaa tuen määrää ja tasoitustulli lasketaan todetun tukimarginaalin perusteella, koron lisääminen noudattaa täysin GATT 1994 -sopimuksen VI artiklan 3 kohdan määräyksiä.

16) Tämän vuoksi hylätään pyyntö, joka koski koron jättämistä huomioon ottamatta eri järjestelmien mukaisesti saatuja etuisuuksia laskiessa.

3.1.2 **Eri järjestelmien erityisluonne**

17) Vientiä harjoittavat tuottajat totesivat, että ASCM-sopimuksen 2 artiklan 3 kohdan olettamusta, jossa vientituloksesta riippuvat tuet ovat erityisiä, ei ilman muuta sovelleta, koska kyseisen sopimuksen 27 artiklan 2 kohdassa määrätään, että tukien myöntäminen ei ole riippuvaista vientituloksesta, kun on kyse kehitysmaista. Intia on yksi ASCM-sopimuksen liitteessä VII luetelluista maista eivätkä Intian hallituksen myöntämät vientituet olisi näin ollen kiellettyjä. Tämän vuoksi komission olisi todistettava, että kyseiset järjestelmät ovat erityisiä.

18) Perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdan a alakohdassa säädetään, että tukia, myös liitteessä I lueteltuja, on pidettävä erityisinä, jos ne ovat oikeudellisesti taikka tosiasiallisesti riippuvaisia vientituloksesta. Tätä edellytystä on tutkittu erikseen kunkin tämän menettelyn alaisen tukijärjestelmän osalta.

[1] EYVL C 394, 17.12.1998, s. 7.

3.2 YKSITTÄISET JÄRJESTELMÄT

3.2.1 **Passbook-järjestelmä (Passbook Scheme, PBS)**

19) Intian hallitus ja vientiä harjoittavat tuottajat esittivät huomautuksia tästä väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 12—19 kappaleessa kuvatusta järjestelmästä. Nämä huomautukset voidaan jättää käsittelemättä, koska järjestelmästä saadut etuudet eivät sisältyneet tulleihin, jotka otettiin väliaikaisesti käyttöön väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 24 kappaleessa mainituista syistä. Näin ollen tästä järjestelmästä saatuihin etuuksiin ei sovelleta toimenpiteitä eikä lopullisten päätelmien tekeminen ole tarpeen.

3.2.2 **Vientiä edeltävä tuontitullien hyvitysjärjestelmä (Duty Entitlement Passbook Scheme, DEPB)**

20) Intian hallitus ja vientiä harjoittavat tuottajat esittivät huomautuksia tästä järjestelmästä, joka kuvataan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 26—30 kappaleessa.

21) Väitettiin erityisesti, että vientiä edeltävä DEPB olisi perusasetuksen säännösten mukaisesti sallittu peruutus- tai palautusjärjestelmä eikä se näin ollen sinällään oikeuttaisi tasoitustullin käyttöönottoa. Väitettiin myös, että jos järjestelmän todettaisiin oikeuttavan tasoitustullin käyttöönoton, ainoastaan tuontimaksujen liiallisesti peruutettuja määriä olisi käytettävä etuuden laskentaperusteena, ja komission olisi pitänyt tutkia, palautettiinko tuotantoprosessissa käytettyjen tuotantopanosten tuontimaksuja tosiasiallisesti liikaa.

22) Vientiä edeltävä DEPB ei ole perusasetuksen säännösten mukainen tullinperuutus- tai palautusjärjestelmä taikka korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestely, vaikka siihen sisältyy tosiasiallista käyttäjää koskeva edellytys. Se on ennen kaikkea arvoon eikä määrään perustuva järjestelmä. DEBP-määrää, joka aiheuttaa tuontitullittomuuden, ei lasketa suhteessa tuotantoprosessissa tosiasiallisesti käytettyjen tai käytettävien tuotantopanosten fyysiseen määrään. Tuotantopanokset määritellään tuotantopanoksia ja myyntiä koskevalla vakionormilla (Standard Input/Output norm, SION), jolla ilmaistaan laskennalliset kustannukset, jotka perustuvat tietyn tuotteen valmistamiseksi tuotavien tuotantopanosten arvoksi oletettuihin arvoihin. Kun DEPB-määrä on vahvistettu tietyn valmiin tuotteen osalta, tuotantopanokset voidaan tuoda tullitta vientiä edeltävällä DEPB-lisenssillä. Käytössä ei ole järjestelmää, joka estäisi vientiä harjoittavan tuottajan muuttamasta tosiasiallisesti tuomiensa tuotantopanosten suhteita, koska tuottajan on vain pysyttävä myönnetyn kokonaishyvitysrajan sisällä.

23) Lisäksi kaikkia eri tuotantopanoksia, joille on myönnetty hyvitystä, ei tarvitse tosiasiallisesti tuoda. Sellaisten erityisten tuotantopanosten määrää, jotka voidaan tuoda tässä järjestelmässä, rajoittaa ainoastaan myönnetyn lisenssin arvo ja vastaava sitoumus viedä valmis tuote. Tämän vuoksi korvattavien tuontituotantopanosten määrän ei välttämättä tarvitse olla sama kuin kotimaan markkinoiden tuotantopanosten määrä eikä niiden tarvitse olla laadultaan tai ominaispiirteiltään samanlaisia.

24) Yritys, joka saa tuotantopanoksia alhaisemmalla arvolla tai joka on hankkinut osan tuotantopanoksista kotimaan markkinoilta, saa tuoda kotimaiseen tuotantoon tai myyntiin soveltuvia tuotantohyödykkeitä tullitta, koska tosiasiallisilla tuontimäärillä ei ole mitään yhteyttä SION:n perusteella vahvistettuihin määriin. Käyttöön ei myöskään ole otettu tehokasta järjestelyä tai menettelyä sen tarkistamiseksi, mitä tullittomia tuotantopanoksia tosiasiallisesti käytetään valmiin vientituotteen tuotannossa ja missä määrin niitä käytetään. Lisäksi todettiin, että tullien kuittaamista, joka voi tapahtua tavaroita vietäessä, ei tehdä tullitta tuotujen, vientituotteiden jalostuksessa käytettävien tuotantopanosten tosiasiallisten määrien perusteella, vaan pikemminkin vientituotteen tuotantopanoksia koskevan arvioidun vakioarvon perusteella.

25) Vaikka vientiä edeltäviä DEPB-perusteita pidettäisiinkin väitteiden mukaisesti tullinpalautusjärjestelmänä, perusasetuksen liitteessä II olevan II kohdan 5 kohdassa ja liitteessä III olevan II kohdan 3 kohdassa säädetään, että kun on todettu, että viejämaan viranomaiset eivät ole ottaneet käyttöön varmennusjärjestelmää, viejämaan on tavallisesti suoritettava tosiasiallisesti käytettyihin tuotantopanoksiin tai todellisuudessa tapahtuneisiin maksusuorituksiin perustuva uusi tutkimus sen määrittämiseksi, onko maksuja palautettu liikaa. Kuten edellä on esitetty, tällaista varmentamisjärjestelmää ei ole käytössä, joten tämän vuoksi Intian hallituksen edellytettiin tekevän tutkimuksen. Intian viranomaiset eivät kuitenkaan tehneet tällaista tutkimusta. Sen vuoksi komissiokaan ei tutkinut, oliko vientituotteen tuotannossa käytettyjen tuotantopanosten tuonnista aiheutuvia maksuja tosiasiallisesti palautettu liikaa.

26) Joka tapauksessa tuontitullien liiallinen peruuttaminen on perustana etuuden määrän laskemiselle ainoastaan, jos palautus on annettu hyvässä uskossa ja silloin, kun on kyse korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestelystä. Koska vientiä edeltävän DEPB-järjestelyn ei todettu olevan perusasetuksen liitteessä I olevassa i kohdassa ja liitteissä II ja III tarkoitettu tullinpalautus- tai korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestely, etuus on tuontitullien kokonaisperuutus eikä oletettu liiallinen palautus.

27) Koska vientiä edeltävään DEPB järjestelyyn kuuluu tulleja, jotka muutoin jätettäisiin kantamatta, järjestelmän katsotaan olevan perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdan mukainen tuki. Tuki on perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdan a alakohdan mukaisesti oikeudellisesti riippuvainen vientituloksesta, koska sitä ei voi saada sitoutumatta tavaroiden vientiin, ja sen vuoksi sitä pidetään erityisenä tukena.

Tuen määrän laskeminen

28) Vientiä harjoittavien tuottajien saama etuus on laskettu väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 23 kappaleen mukaisesti ottamalla huomioon vientiä harjoittavien tuottajien kantamat hakemusmaksut. Näillä lisämäärillä ei kuitenkaan ollut vaikutusta alustavasti laskettuihin tukimarginaaleihin.

29) Kaksi yritystä käytti tätä järjestelmää tutkimusajanjakson aikana ja ne saivat 1,31 ja 6,84 prosentin suuruisia tukia.

3.2.3 **viennin jälkeinen tuontitullien hyvitysjärjestelmä (Duty Entitlement Passbook Scheme, DEPB)**

30) Intian hallitus ja vientiä harjoittavat tuottajat esittivät huomautuksia kyseisestä järjestelmästä, joka kuvataan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 37—39 kappaleessa.

31) Väitteiden mukaan viennin jälkeinen DEPB järjestelmä olisi sallittava korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestely, koska viennin jälkeiset DEPB-hyvitykset myönnettäisiin ainoastaan ilmoitetun SION:n mukaisesti. Perusasetuksen liitteessä I olevan i kohdan tullinpalautusjärjestelmä sallii sellaisten kotimarkkinoiden tuotantopanosten käytön, jotka vastaavat tuotuja tuotantopanoksia ja jotka ovat laadultaan ja ominaispiirteiltään samanlaiset kuin tuodut tuotantopanokset. Väitteiden mukaan myös valmisteveroviranomaiset voisivat varmentaa, mitkä tuodut tuotantopanokset on sisällytetty vientituotteeseen. Viennin jälkeinen DEPB olisi näin ollen perusasetuksen liitteen II mukainen sallittava korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestely.

32) Olisi muistettava, että toisin kuin vientiä edeltävään DEPB:hen, viennin jälkeiseen DEPB:hen ei sisälly tosiasiallista käyttäjää koskevaa edellytystä. Tässä järjestelmässä hyvitykset lasketaan prosenttimääränä valmiiden vientituotteiden arvosta. Tällä tavoin saatuja hyvityksiä voidaan käyttää kuittaamaan tullit, joita tavallisesti kannetaan tavaroiden tuonnissa (lukuun ottamatta kiellettyjen tuontitavaroiden luettelossa mainittuja tavaroita). Tavaroiden käytölle vientituotteen tuotannossa ei ole mitään rajoituksia. Tuontitavarat voidaan myydä kotimaan markkinoilla tai ne voidaan käyttää jollakin muulla tavalla. Lisäksi lisenssit, ja näin ollen myös hyvitykset, ovat vapaasti siirrettävissä.

33) Tämän vuoksi voidaan todeta, että viennin jälkeinen DEPB ei ole perusasetuksen liitteessä I olevassa i kohdassa tai liitteissä II ja III tarkoitettu tullinpalautus- tai korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestelmä.

34) Intian hallitus väitti myös, että järjestelmä on vientitukea ainoastaan siinä määrin, kun tuontimaksuja palautetaan enemmän kuin vientituotannossa käytettävistä tuotantopanoksista tosiasiallisesti kannettavia tuontimaksuja. Se väitti, että komissio ei ole kyennyt täyttämään velvoitettaan määrittää tällaisen ylityksen suuruus.

35) Tämä väite on hylättävä johdanto-osan 26 kappaleessa mainituista syistä.

Tuen määrän laskeminen

36) Intian hallitus esitti, että kun lisenssejä myydään, komission olisi määriteltävä vientiä harjoittavien tuottajien saaman etuuden tosiasiallinen arvo näistä myyntitoimista eikä lisenssissä myönnetyn hyvityksen perusteella.

37) Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 43 kappaleessa todetaan, väitettä ei voida hyväksyä, koska Intian hallituksen vientiä harjoittavalle tuottajalle kantamatta jätettyinä tulleina myöntämä etuus heijastuu asianmukaisesti lisenssin arvossa. Jos lisenssi myydään eri hinnalla (halvemmalla tai kalliimmalla) kuin sen edustama arvo, kyseessä on puhtaasti kaupallinen toimi, joka ei muuta järjestelmästä alun perin saadun etuuden määrää.

38) Vientiä harjoittavien tuottajien saamat edut on laskettu johdanto-osan 41—44 kappaleessa selostetun laskutavan mukaisesti. Tässä yhteydessä olisi huomattava, että neljä vientiä harjoittavaa tuottajaa esittivät suuren osan komission hyväksymistä väitteistä. Tämän vuoksi lisenssin saamisesta välttämättä aiheutuvat lisäkustannukset on otettu huomioon. Myös myönnetyt hyvitysmäärät on tarkistettu. Näiden tarkistusten johdosta tukimarginaaliin tuli pieniä muutoksia.

39) Neljä yritystä käytti kyseistä järjestelmää tutkimusajanjakson aikana ja ne saivat 2,34—17,68 prosentin suuruisia tukia.

3.2.4 **Tuotantohyödykkeiden vientiä etuustullein koskeva järjestelmä (Export Promotion Capital Goods Scheme, EPCGS),**

40) Intian hallitus esitti, että väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 46—50 kappaleessa kuvatun EPCGS:n pitäisi sallia eri tuotannonaloilla toimivien yritysten tilojen ja varusteiden tekniset parannukset ja säilyttää Intian vähäiset ulkomaanvaluuttavarannot. Väitteiden mukaan EPCG-etuus ei olisi riippuvainen vientituloksesta, koska EPCG-lisenssejä voi saada aiemmista vientituloksista riippumatta. Lisäksi EPCG-lisenssin hakija voi aina ostaa kotimaisia tuotantohyödykkeitä tuotujen tuotantohyödykkeiden sijasta.

41) Tämän väitteen osalta olisi huomattava, että jotta yritys voi hyötyä EPCG:stä, sen on sitouduttava viemään tavaroita tiettynä aikana tietyn arvon edestä. Tämä järjestelmä on tämän vuoksi oikeudellisesti riippuvainen vientituloksesta, koska etuutta ei voi saada ilman sitoumusta viedä tuotteita. Sitä pidetään sellaisenaan erityisenä perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdan a alakohdan mukaisesti ja näin ollen myös tasoitustullin käyttöönottoon oikeuttavana.

42) Vientiä harjoittavat tuottajat väittivät, että EPCG-järjestelmässä tulleja ei jätetä kantamatta vaan niiden kantamista vain lykätään. Jos tuotantohyödykkeiden tuoja ei pysty täyttämään vientisitoumustaan määräaikana, mahdolliset erotustullit kannetaan korkojen kanssa. Kysymys siitä, onko tuojalle myönnetty tullinperuutusta ja onko tulleja jätetty kantamatta — jolloin etuus olisi syntynyt — voidaan esittää vasta tämän järjestelmän mukaisesti vientivelvoitteen täyttämiselle asetetun määräajan umpeuduttua. Tämän vuoksi olisi ennenaikaista tarkastella tässä järjestelmässä tuotantohyödykkeiden tuontia tutkimusajanjaksona.

43) Tämän väitteen osalta todetaan, että kun yritys hakee pääsyä tähän järjestelmään ja antaa siten sitoumuksen viedä tavaroita, on oletettava, että vientivelvoite täytetään ja lopullinen vapautus tuontitulleista saadaan. Yritysten on todellakin oletettava, että loppujen lopuksi niiden ei tarvitse maksaa tulleja. Jos näin ei tehtäisi, koko järjestelmä olisi hyödytön.

44) Lisäksi tutkimuksessa on vahvistettu, että Intian hallitus tosiasiassa myöntää pidennyksiä vientivelvollisuuskauden osalta yrityksille, jotka eivät voi täyttää vientivelvoitettaan alun perin asetettuna määräaikana.

45) Näistä syistä tulleja pidetään kantamatta jätettyinä sinä hetkenä, kun tuotantohyödykkeet tuodaan ja tuojayritys saa etuuden, jonka suuruus vastaa maksamattomien tullien kokonaismäärää.

Tuen määrän laskeminen

46) Vientiä harjoittavien tuottajien saamat edut on laskettu väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 53 kappaleessa selostetun laskutavan mukaisesti. Tässä yhteydessä olisi huomattava, että kaikki vientiä harjoittavat tuottajat tekivät joukon komission osittain hyväksymiä väitteitä. Tukikelpoisuuden saavuttamisesta tai tuen saamisesta välttämättä aiheutuvat kustannukset, joista annettiin perusteltuja todisteita, on otettu huomioon. Kyseiset kustannukset koskivat pääasiassa hakemusmaksuja ja pankkitakuita. Hakemusmaksu on kertaluonteinen maksu, kun taas pankkitakuu voi olla joko kertaluonteinen maksu, joka kattaa usean vuoden, tai useista vuotuisista eristä koostuva maksu, jota maksetaan koko pankkitakuun voimassaolon ajan.

47) Olisi huomattava, että yksi näistä yrityksistä, MTZ Polyesters Ltd, väitti, että väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa sovellettu menetelmä ei ole sopiva sitä koskevassa erityistapauksessa, koska se oli ollut tutkimusajanjaksona täysin erilaisessa tilanteessa kuin muut tutkimuksen kohteena olevat yritykset. Se väitti erityisesti, että ennalta arvaamattomien tapahtumien johdosta, joista yksi oli luonnonkatastrofi, se ei voinut aloittaa kaupallista tuotantoa ennen lokakuuta 1998. Tämän vuoksi sen kotimaan myynti ja vienti olivat erittäin alhaisia tutkimusajanjaksona, mikä johti puolestaan korkeaan tukimarginaaliin. Tämän vuoksi yritys ehdotti ja pyysi erilaisen laskentamenetelmän käyttöä.

48) Olisi huomattava, että komissiolle toimitettiin tällainen pyyntö tutkimusajanjaksona vasta alustavista päätelmistä ilmoittamisen jälkeen. Hakemuksensa ohessa yritys kuitenkin antoi yksityiskohtaisia ja perusteltuja todisteita kaupallisen tuotantonsa aloittamisesta sekä vaikutuksista, joita myöhäisenä aloittamisella oli sen toiminnalle.

49) Todisteiden huolellisen tutkimisen jälkeen komissio päätti, että yrityksen pyytämä erilainen laskentamenetelmän käyttö ei ollut perusteltua. Komissio oli kuitenkin sitä mieltä, että yritykseen vaikuttaneiden erityisten ja poikkeuksellisten olosuhteiden vuoksi saman nimittäjän (eli tosiasiallisen viennin) soveltaminen kyseiseen yritykseen kuin tavanomaisessa kaupallisessa tilanteessa olleisiin yrityksiin johti niin suhteettomiin tuloksiin, että ne eivät heijasta asianmukaisesti yrityksen tämän järjestelmän mukaisesta tasaustuesta saamaa etuutta. Komissio mukautti yrityksen tuotantoa ja vientiä koskevat luvut, käyttäen kuitenkin samaa laskentamenetelmää, tavanomaisessa kaupallisessa tilanteessa olevien yritysten tarkistettujen tietojen perusteella määrittääkseen tuesta aiheutuneen etuuden tutkimusajanjaksona.

50) Kuusi yritystä on siis hyötynyt tästä järjestelmästä tutkimusajanjaksona ja ne ovat saaneet 1,42—8,75 prosentin suuruisia tukia.

3.3 VIENNIN EDISTÄMISALUEET (Export Promotion Zones, EPZ) JA VIENTIIN SUUNTAUTUNEET YKSIKÖT (Export Oriented Units, EOU)

51) Intian hallitus esitti, että se ei jätä kantamatta tulleja tässä järjestelmässä, joka kuvataan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 55—58 kappaleessa, koska tuotantohyödykkeiden tullit suspendoidaan ainoastaan tullivalvonnassa olon aikana. Tämä tarkoittaa sitä, että tuojan ei tarvitse maksaa tulleja EPZ:ssä tai EOU:ssa käytettäviksi tarkoitettujen tuotantohyödykkeiden tuonnista. Kun tuotantohyödykkeet myydään tai poistetaan tullivalvonnasta, tulli on maksettava tariffein, jotka ovat suhteellisia tuotantohyödykkeiden alentuneeseen arvoon nähden myyntihetkenä tai sinä hetkenä, kun ne poistetaan tullivalvonnasta.

52) Tämä väite on samanlainen kuin vientiä harjoittavien tuottajien EPCG-järjestelmästä esittämä väite, eli tulleja ei ole jätetty kantamatta vaan niiden kantamista on vain lykätty. Jos kuitenkin oletetaan, että tuotantohyödykkeet tuotaisiin tullitta ja sen jälkeen jälleenmyytäisiin kotimaan markkinoilla tullit maksettuina, tämä tekisi koko järjestelmästä hyödyttömän. Joka tapauksessa, vaikka tuotantohyödykkeet jälleenmyytäisiin joskus tulevaisuudessa, tullit jätettäisiin kantamatta suhteessa alentuneeseen arvoon. Myydäänkö tuotantohyödykkeet ja milloin ne myydään, on pelkästään yrityksen tekemä kaupallinen päätös.

53) Näistä syistä tulleja pidetään tuotantohyödykkeiden tuontihetkenä kantamatta jätettyinä, ja tuojayritys saa etuuden, jonka suuruus vastaa maksamattomien tullien kokonaismäärää.

54) Vientiä harjoittava tuottaja esitti samanlaisen väitteen ja esitti lisäksi huomautuksia vientituotteiden tuotantopanosten tuonnista. Koska EPZ- ja EOU järjestelmää käytettiin yksinomaan tuotantohyödykkeiden tuonnissa, näitä lisähuomautuksia ei tarvitse käsitellä.

55) Tämä tuki on perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdan a alakohdan mukaisesti oikeudellisesti riippuvainen vientituloksesta, koska sitä ei voi saada sitoutumatta tavaroiden vientiin, ja sen vuoksi sitä pidetään erityisenä.

Tuen määrän laskeminen

56) Vientiä harjoittavien tuottajien saamat etuudet on laskettu väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 63—65 kappaleessa selostetun laskutavan mukaisesti. Tämän perusteella yhden yrityksen tästä järjestelmästä saamien etujen määrä oli 0,7 prosenttia.

3.3.1 **Tuloverojärjestelmä (Income Tax Scheme)**

57) Kuten väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa esitetään, yksikään vientiä harjoittava tuottaja ei käyttänyt tätä järjestelmää. Näin ollen tutkimuksen yhteydessä ei toteutettu toimenpiteitä eikä lopullisia päätelmiä tarvitse tehdä.

3.4 ALUEELLISET JÄRJESTELMÄT

3.4.1 **Liikevaihtovero**

58) Vientiä harjoittavat tuottajat esittivät, että Gujaratin ja Maharashtran osavaltioiden liikevaihtoverottomuusjärjestelmästä ja Uttar Pradeshin osavaltion kauppaverokannusteita koskevasta järjestelmästä saatu etuus koituu tavaroiden ostajalle eikä myyjälle.

59) Näiden osavaltioiden liikevaihto- ja kauppavero on tavaroiden myynnistä kannettava vero, joka lisätään laskussa myyntihintaan. Näin ollen myyjä toimii veron kerääjänä. Liikevaihto/kauppaverojärjestelmä poikkeaa alv-järjestelmästä siinä mielessä, että maksettavaa liikevaihto/kauppaveroa ei voida kuitata kannettavalla liikevaihto/kauppaverolla.

60) Väitteiden mukaan yritykset ovat soveltaneet liikevaihto- tai kauppaverottomuutta ainoastaan myyntitapahtumissa eivätkä tavaroiden merkittävissä ostotapahtumissa.

61) Komissio ei havainnut tarkastuskäyntinsä aikana vastakkaisia todisteita. Se vahvisti myös, että kaikki merkittävimmät vientiä harjoittaville tuottajille tuotantopanoksia hankkivat toimittajat olivat sijoittautuneet kyseisten osavaltioiden ulkopuolelle. Tämän vuoksi vientiä harjoittavien tuottajien on maksettava liikevaihtoveroa tavaroiden ostamisesta.

62) Tämän vuoksi voidaan päätellä, että Gujaratin ja Maharashtran osavaltioiden myöntämä liikevaihtoverottomuus ja Uttar Pradeshin osavaltion myöntämä kauppaverokannusteita koskeva järjestelmä eivät aiheuta etuutta vientiä harjoittavalle tuottajalle.

63) Toimenpiteitä ei toteuteta eikä näin ollen lopullisia päätelmiä tarvitse tehdä. Lopuksi olisi huomattava, että nämä päätelmät eivät vaikuta päätelmiin, jotka tehdään näiden järjestelmien käytöstä ostotapahtumissa.

3.4.2 **Alueelliset järjestelmät — sähköveron vapautusjärjestelmä**

64) Intian hallitus ja yksi vientiä harjoittava tuottaja, MTZ Polyesters Ltd, esittivät, että tämä väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 80 ja 81 kappaleessa kuvattu järjestelmä ei olisi erityinen, koska se on kaikkien Gujaratissa sijaitsevien uusien yritysten käytettävissä riippumatta siitä, minne ne ovat sijoittautuneet.

65) Komissio analysoi väitteen perustelemiseksi toimitetut todisteet. Huolellisen tutkimuksen jälkeen voidaan todeta, että vaikka asiaa koskevan lainsäädännön sanamuoto on osittain epäselvä, erityisesti kun on kyse 'palveluyritysten' määritelmästä ja erotustullien tason vahvistamisesta, järjestelmää voivat todellakin soveltaa kaikki uudet kyseisessä osavaltiossa sijaitsevat tuotantolaitokset tasavertaisesti ja viiden vuoden ajan.

66) Perusasetuksen 3 artiklan 2 kohdan b alakohdassa säädetään, että kun myöntävä viranomainen tai lainsäädäntö, jonka nojalla myöntävä viranomainen toimii, vahvistaa puolueettomat perusteet tai edellytykset, joilla säännellään tukikelpoisuutta ja tuen määrää, erityisyyttä ei ole, jos tukikelpoisuus saavutetaan automaattisesti ja tällaisia perusteita ja edellytyksiä noudatetaan tiukasti. Tällaisia puolueettomia perusteita ja edellytyksiä olisi muun muassa sovellettava yleisesti eivätkä ne saisi suosia tiettyjä yrityksiä muiden kustannuksella.

67) Saatujen huomautusten ja tässä tutkimuksessa tarkistettujen todisteiden perusteella todetaan, että järjestelmä täyttää perusasetuksen 3 artiklan 2 kohdan b alakohdassa säädetyt perusteet, muun muassa siksi että se on yleisesti sovellettava ja kaikkien osavaltiossa sijaitsevien yritysten käytettävissä ja sen taustalla on puolueettomat kriteerit, nimittäin uusien tuotantolaitosten perustaminen.

68) Näin ollen päätellään, että tämä järjestelmä ei ole erityinen ja tämän vuoksi se ei johda I tasoitustullien käyttöönottoon.

3.4.3 **Alueelliset järjestelmät — paikallisveron palautusjärjestelmä (Octroi Refund)**

69) Paikallisveron palautusjärjestelmä kuvataan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 88—89 kappaleessa. Intian hallitus totesi, että se on kaupungin tai piirin alueyksiköihin saapuvista tavaroista Intian paikallisviranomaisten kantama epäsuora vero. Väitteiden mukaan ASCM-sopimuksen liitteessä II (tuotantoprosessissa käytettäviä tuotantopanoksia koskevat ohjeet) sallittaisiin vientituotteiden tuotannossa käytettävistä tuontitavaroista aikaisemmassa vaiheessa kannettavia välillisiä kumulatiivisia veroja koskevat alennusjärjestelmät. Tämän vuoksi tämä järjestelmä ei oikeuttaisi tasoitustullien käyttöönottoa.

70) Tämä väite on hylättävä, koska paikallisveron palautusjärjestelmällä ei ole minkäänlaista yhteyttä vientituotantoon.

71) Tämän järjestelmän erityisyydestä ei ole esitetty perusteltuja väitteitä. Tämän vuoksi vahvistetaan, että tämä järjestelmä on erityinen perusasetuksen 3 artiklan 2 kohdan a ja c alakohdan mukaisesti, koska sen soveltaminen on nimenomaisesti rajoitettu koskemaan ainoastaan nimetyllä alueella sijaitsevia tiettyjä yrityksiä myöntämisviranomaisen lainkäyttövallan alaisuudessa.

72) Yksi vientiä harjoittava tuottaja, Garware Polyester Ltd, esitti, että se ei ole saanut järjestelmästä etuutta tutkimusajanjaksona, koska Maharasthran osavaltion viranomaiset eivät vielä olleet täyttäneet takaisinmaksusitoumustaan.

73) Tämä väite on hylättävä, koska saatu etuus on yrityksen oikeutettu kokonaissaatava Maharashtran osavaltiolta.

74) Intian hallitus toisti tuen hyväksyttävyyttä koskevan yleisväitteensä vientiä harjoittavien tuottajien tukemana ja esitti, että komissio olisi erityisesti kehitysmaiden kyseessä ollessa velvoitettu toteamaan, että epäsuotuisat alueet eivät ole perusasetuksen 4 artiklan 3 kohdan nojalla tukikelpoisia, sen sijaan, että se tekee ratkaisuja käytettävissä olevien tietojen perusteella.

75) Tässä yhteydessä olisi huomattava, että tämän järjestelmän osalta, jota käytti ainoastaan yksi yritys Maharastran osavaltiossa sijaitsevassa Aurangabatissa, Intian hallitus ja muut osapuolet eivät tähän menettelyyn sovellettavassa määräajassa toimittaneet todisteita perusasetuksen 4 artiklan 3 kohdassa esitettyjen vaatimusten täyttämisestä. Eräitä vuosilta 1981 ja 1982 peräisin olevia todisteita toimitettiin kauan määräajan päättymisen jälkeen. Näissä olosuhteissa komissio ei ole velvoitettu toteamaan — eikä se tähän pystyisikään — että perusasetuksen 4 artiklan 3 kohdan mukaista ratkaisua varten vaadittavat perusteet, talouden kehitystä tilastotiedoin mittaavat perusteet mukaan luettuina, täyttyisivät tämän järjestelmän osalta.

76) Näissä olosuhteissa komission on vahvistettava väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 93 kappaleessa esitetyt päätelmät. Näin ollen päätellään lopullisesti, että tämä järjestelmä on tasoitustullien käyttöönottoon oikeuttava.

Tuen määrän laskeminen

77) Vientiä harjoittavan tuottajan saamat edut on laskettu väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 94 kappaleessa selostetun laskutavan mukaisesti. Yritys esitti kuitenkin todisteita siitä, että se ei ollut oikeutettu veron täysimääräiseen palautukseen, mikä puolestaan johti alempaan tukimarginaaliin.

78) Yksi yritys käytti tätä järjestelmää tutkimusajanjakson aikana ja sai tukea 1,08 prosenttia.

3.4.4 **Pääomakannustin**

79) Intian hallitus ja vientiä harjoittavat tuottajat esittivät huomautuksia tästä järjestelmästä, joka kuvataan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 96 ja 97 kappaleessa. Näitä huomautuksia ei tarvitse käsitellä, koska järjestelmästä saadut etuudet eivät sisältyneet väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 24 kappaleessa esitettyjen syiden perusteella väliaikaisesti vahvistettuihin tulleihin. Näin ollen tästä järjestelmästä saatujen etuuksien osalta ei toteuteta toimenpiteitä eikä lopullisia päätelmiä tarvitse tämän vuoksi tehdä.

Tasoitustullin käyttöönottoon oikeuttavien tukien määrä

80) Perusasetuksen säännösten mukaisesti tasoitustullin käyttöönottoon oikeuttavien tukien määrä on arvona ilmaistuna kunkin tutkimuksen kohteena olevan viejän osalta seuraava:

(%)

	PBS	DEPB		EPCGS	EPZ/EOU	Osavaltioiden järjestelmät				YHTEENSÄ
		Vientiä edeltävä	Viennin jälkeinen			Liikevaihtovero	Pääomakannustin	Paikallisveron palautus	Sähköverosta vapautus	
Ester Industries Ltd		6,84	2,34	2,87						12,0
Flex Industries Ltd			10,44	2,13						12,5
Garware Polyester Ltd		1,31		1,48				1,08		3,8
India Polyfilms Ltd ja Jindal Polyester Ltd			4,82	1,52	0,70					7,0
MTZ Polyester Ltd				8,75						8,7
Polyplex Corporation Ltd			17,68	1,42						19,1

4. **VAHINKO**

4.1 YHTEISÖN TUOTANNONALAN MÄÄRITELMÄ

81) Väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 106 kappaleen mukaan valituksen tehneet neljä tuottajaa täyttävät perusasetuksen 10 artiklan 8 kohdassa vahvistetut edellytykset, koska niiden osuus tarkasteltavina olevan tuotteen tuotannosta yhteisössä on yli 80 prosenttia; niiden katsotaan tämän vuoksi muodostavan yhteisön tuotannonalan perusasetuksen 9 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

82) Intialaiset vientiä harjoittavat tuottajat ovat väittäneet, että menettelyä ei olisi pitänyt aloittaa, koska valituksessa ei ollut riittäviä todisteita 10 artiklan 8 kohdassa vahvistettujen edellytysten täyttymisestä. Niiden mukaan komissio ei voinut valituksen perusteella arvioida PET-kalvon kokonaistuotantoa yhteisössä, koska valitukseen ei sisältynyt PET-kalvon kytkösmarkkinoille tapahtuva tuotanto. Väite katsottiin perusteettomaksi, koska PET-kalvon kytkösmarkkinoille tapahtuva tuotanto ei ole tullut yhteisön avoimille markkinoille PET-kalvona vaan myöhempien jalostusasteiden pidemmälle jalostettuna tuotteena. Joka tapauksessa valituksen tehneiden tuottajien muille kuin kytkösmarkkinoille tapahtuvan tuotannon taso oli riittävä, jotta niiden voidaan katsoa muodostavan yhteisön tuotannonalan.

83) Tämän vuoksi vahvistetaan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 105 ja 106 kappaleessa esitetyt päätelmät.

4.2 YHTEISÖN KULUTUS, TUONNIN MÄÄRÄT JA MARKKINAOSUUDET

84) Komission alustavassa vaiheessa tekemät päätelmät saivat vahvistuksen; erityisesti kyseisen tuotteen kokonaistuonti Intiasta lisääntyi huomattavasti ja sen osuus yhteisön markkinoista kasvoi merkittävästi.

85) Tämän vuoksi vahvistetaan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 107—110 kappaleessa esitetyt päätelmät.

4.3 TUETUN TUONNIN HINNAT

86) Intialaiset vientiä harjoittavat tuottajat ovat väittäneet, että väliaikaista tullia koskevaan asetukseen sisältyvän hintavertailun tulokset ovat epäoikeudenmukaisia, koska vertailussa ei oteta huomioon kulutushyödyketyyppisen ja erityistyyppisen PET-kalvon välisiä hinnaneroja. Niiden mukaan Intiasta tuodaan pääosin kulutushyödyketyyppistä PET-kaivoa, kun taas huomattava osa yhteisön tuotannonalan tuottamasta PET-kalvosta on erityistyyppistä. Tämä väite oli hylättävä, koska PET-kalvon kulutushyödyketyyppi ja erityistyyppi otettiin huomioon hintavertailussa käytettäviä tuoteryhmiä muodostettaessa.

87) Intialaiset vientiä harjoittavat tuottajat väittivät lisäksi, että kyselylomakkeessa määritellystä tuoteryhmittelystä oli jätetty pois tiettyjä osia, mikä synnytti niille korkeammat hinnan alittavuuden marginaalit. Ne vastustivat tuoteryhmittelyn yksinkertaistamista alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen ja väittivät, että yksinkertaistamisen vuoksi eri laatuisia PET-kaivoja vertailtiin väärin. Lisäksi ne väittivät, että intialainen tuote kutistuu enemmän lämpöominaisuuksiensa vuoksi, on kapeampi ja sameampi kuin yhteisön tuote eli on huonolaatuisempi ja tästä syystä halvempi.

88) Komissio oli päättänyt alustavassa vaiheessa yksinkertaistaa — tutkimuksessa saatujen tietojen perusteella — PET-kalvojen ryhmittelyä asianomaisille osapuolille lähetetyissä kyselylomakkeissa olevasta ryhmittelystä. Sen vuoksi leveyttä, lämpöominaisuuksia ja kalvon sameutta/kirkkautta ei otettu huomioon. Tältä osin on muistutettava, että kuten kaikissa tutkimuksissa, erityisesti tietojen keruun vaihe huomioon ottaen, kyselylomakkeen tuoteryhmittely oli tässä tapauksessa ohjeellinen ja alustava. Tämä tutkimus on osoittanut, että tuoteryhmittelyn eriyttäminen PET-kalvon leveyden mukaan olisi huomattavasti lisännyt vertailtavien tuotetyyppien määrää ilman selvää vaikutusta hintavertailuun. Lisäksi lämpöominaisuuksien ja kalvon sameuden/kirkkauden huomioon ottaminen ei ollut mahdollista, koska sameudelle ei ollut selkeää määritelmää ja koska asianomaiset osapuolet eivät johdonmukaisesti noudattaneet lämpöominaisuuksille kyselylomakkeissa annettua määritelmää. Näin ollen sekä yhteisön tuottajat että intialaiset vientiä harjoittavat tuottajat käyttivät niistä erilaisia määritelmiä, jotka eivät ole vertailukelpoisia.

89) Edellä esitettyä intialaisten tuotantoyritysten väitettä ei ole otettu huomioon kahdesta syystä: ensinnäkin tuoteryhmittelyn yksinkertaistaminen oli välttämätöntä, jotta hinnan alittavuus voitaisiin käytännössä määrittää siten, että molempien asianomaisten osapuolten ilmoittamien tuoteryhmien vertailu on edustava (noin 400:aa yhteisön tuotannonalan tuoteryhmittelykoodia verrattiin noin 160:een intialaisten vientiä harjoittavien tuottajien tuotevalvontanumeroon), ja toiseksi alittavuuden määrittäminen yksinkertaisessakin muodossa kuvastaa riittävästi intialaisten vientiä harjoittavien tuottajien ja yhteisön tuotannonalan tuottamien tyyppien fyysisten ominaisuuksien eroja.

90) Kaikki intialaiset vientiä harjoittavat tuottajat vaativat kaupan porrasta koskevaa oikaisua. Niiden mukaan yhteisön tuotannonala myy pääasiassa suoraan PET-kalvon jatkojalostajille, kun taas ne itse myyvät pääosan PET-kalvoistaan yhteisön tuojille. Niinpä niiden mukaan vertailu hinnan alittavuuden määrittämiseksi olisi tehtävä tuojien jatkojalostajiin soveltamien jälleenmyyntihintojen ja yhteisön tuotannonalan tarjoamien hintojen välillä. Ne väittivät, että tuojan jatkojalostajille myynnistä saama marginaali on noin 25 prosenttia, joka vastaa vaadittua kaupan porrasta koskevaa oikaisua.

91) Tältä osin on huomautettava, että komission kyselylomakkeessa kaupan porras määriteltiin seuraavasti: 1) jakelijat, 2) jatkojalostajat, 3) alkuperäisten laitteiden valmistajat, 4) loppukäyttäjät ja 5) muut. Intialaiset vientiä harjoittavat tuottajat merkitsivät lisäselityksiä antamatta kyselylomakkeeseen, että suurin osa niiden PET-kalvosta myydään Euroopassa ryhmälle 5) muut. Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen intialaiset vientiä harjoittavat tuottajat ovat vahvistaneet, että tuojille myynti, joka merkittiin kohtaan "muut", olisi katsottava myynniksi jakelijoille. Tutkimukset ovat kuitenkin osoittaneet, että jotkin näistä jakelijoista myös jatkojalostavat tuotetta, mikä tarkoittaa, että intialaisten vientiä harjoittavien tuottajien toimittamat kaupan porrasta koskevat selvennykset eivät pidä paikkaansa. Tutkimus ei myöskään vahvistanut 25 prosentin hinnaneroa näiden kahden kaupan portaan välillä. Yhteisön tuotannonalan soveltama keskimääräinen myyntihinta on korkeampi jakelijoille kuin jatkojalostajille. Intialaisten vientiä harjoittavien tuottajien kohdalla tämä tarkoittaisi, että oikaisu nostaisi määritettyjä hinnan alittavuustasoja. Yhteisön tuotannonalalla hinnat ovat korkeammat jakelijoille kuin jatkojalostajille, koska jatkojalostajat ostavat suurempia määriä ja saavat niin ollen määräalennuksia. Intialaisista vientiä harjoittavista tuottajista viisi yritystä kuudesta myi oman ilmoituksensa mukaan korkeammilla hinnoilla jatkojalostajille kuin jakelijoille. Yksi yritys myi jakelijoille huomattavasti korkeammilla hinnoilla, ja muiden yritysten osalta näiden kahden kaupan portaan välinen hinnanero oli huomattavasti alle 25 prosenttia.

92) Tutkimus osoitti myös, että kaksi suurinta kaupan porrasta eivät ole selkeästi erillään toisistaan, koska jotkin suuret yritykset toimivat sekä jakelijoina että jatkojalostajina. Lisäksi todettiin, että näiden kahden kaupan portaan välillä ei ole selkeää hintaeroa, sillä tilattu määrä näytti olevan tärkeämpi tekijä kuin kaupan porras. Tutkimus on osoittanut — päinvastoin kuin intialaiset vientiä harjoittavat tuottajat väittävät — että myös yhteisön tuotannonala myy tarkasteltavana olevaa tuotetta sekä jakelijoille että jatkojalostajille. Intialaisille vientiä harjoittaville tuottajille ei näin ollen ole perusteltua myöntää kaupan porrasta koskevaa oikaisua.

93) Yksi intialainen vientiä harjoittava tuottaja, MTZ, vaati myös laatueroa koskevaa oikaisua. Se oli väittämänsä mukaan sisällyttänyt hinnan alittavuutta laskettaessa käytettävään liiketoimia koskevaan luetteloonsa heikompilaatuisen kalvolajin, ja vaati, että heikompilaatuisille kalvolajeille pitäisi myöntää oikaisu lisäämällä niiden myyntihintaan 100 prosenttia. Tältä osin on huomautettava, että MTZ vastasi kyselylomakkeessa yrityksen tuottavan kolmenlaatuisia kaivoja eli A-luokan, B-luokan ja heikompilaatuisia kaivoja. Liiketoimia koskevassa luettelossa eri luokkiin ei kuitenkaan viitattu. Kun alustavista toimenpiteistä oli ilmoitettu, MTZ toimitti lisätietoja, joiden perusteella heikkolaatuiset tuotteet voidaan tunnistaa liiketoimia koskevasta luettelosta. Komissio vertaili nämä tiedot saatuaan väitettyjen heikkolaatuisten tuotetyyppien hintoja muiden tuotetyyppien hintoihin ja totesi, ettei lajiryhmien välillä ollut hinnaneroja. Tämän vuoksi MTZ:n vaatimusta laatua koskevasta oikaisusta ei voitu hyväksyä.

94) Intialaiset vientiä harjoittavat tuottajat väittivät myös, että komission olisi pitänyt kuitata hinnan alittavuuden negatiivinen marginaali positiivisella marginaalilla hinnan alittavuutta laskiessaan. Koska näin ei tehty, niiden mukaan määritelty vahinkoa aiheuttamaton hinta oli korkeampi kuin muutoin. On huomattava, että väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 112—114 kappaleessa esitettyä hinnan alittavuuden marginaalien laskumenetelmää sovellettaessa tuetun viennin painotettuja keskimääräisiä nettomyyntihintoja vertailtiin tuotemallikohtaisesti yhteisön tuotannonalan tuotemallien painotettuihin keskimääräisiin myyntihintoihin yhteisön markkinoilla. Soveltamalla tätä menetelmää voitiin ottaa huomioon tuotemallikohtaisesti määrä, jolla vientiä harjoittavien tuottajien viennin hinta ylitti yhteisön tuotannonalan painotetun keskihinnan. Tämän vuoksi väite hylättiin.

95) Edellä esitetystä seuraa, että vahvistetaan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 114 kappaleessa esitetty alustava päätelmä, jonka mukaan alittavuuden vaihteluväli oli 28,2—50,5 prosenttia.

4.4 YHTEISÖN TUOTANNONALAN TILANNE

96) Intian viranomaiset väittivät yleisesti, että valittajien ei-luottamuksellisten vastausten perusteella arvioituna yhteisön tuotannonalalle ei aiheutunut lainkaan vahinkoa. Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 115—125 kappaleessa esitetään, tutkimus on osoittanut, että yhteisön tuotannonalan yleissuuntaus on negatiivinen erityisesti markkinaosuuksien, hintojen ja kannattavuuden osalta, mikä osoittaa selvästi merkittävää vahinkoa aiheutuneen. Yhteisön tuotannonalan ei-luottamukselliset vastaukset vahvistavat riittävästi tämän suuntauksen.

97) Intialaiset vientiä harjoittavat tuottajat väittivät, että tutkimukseen liittyvän tietojen keruun aloittaminen vuodesta 1995 on vääristänyt analyysia yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon vahvistamisen suuntaan. Niiden mukaan vuosi 1995 oli poikkeuksellisen hyvä vuosi erittäin suuren kysynnän vuoksi, joten on luonnollista, että vahinkoindikaattorien suuntaus on sen jälkeen ollut negatiivinen. Intialaiset vientiä harjoittavat tuottajat väittävät, että tietojen keruun aloittaminen vuodesta 1993 olisi antanut oikeudenmukaisemman kuvan vahinkotekijöiden kehityksestä. Tutkimuksen tarkoituksena on kuitenkin arvioida tasoitustullin alaisen tuonnin vaikutuksia yhteisön tuotannonalan taloudelliseen tilanteeseen tutkimusajanjaksona. Analyysia varten suuntaukset vahvistetaan eräiden indikaattorien osalta tutkimusajanjaksoa edeltävää muutamaa (yleensä kolmea) vuotta koskevien tietojen perusteella. Analyysin tarkoituksena ei siten ole verrata aloitusvuotta tutkimusajanjakson kanssa vaan arvioida vuosittaista kehitystä koko tarkasteluajanjaksona. Joka tapauksessa olisi huomattava, että silloin kun päätös tarkasteluajanjaksosta tehtiin, tietoja ei ollut saatavilla siitä, että vahinkoindikaattorit olisivat voineet olla erilaiset, jos aloitusvuodeksi olisi valittu aikaisempi vuosi. Lopuksi on todettava, että aikaisemman vuoden valitseminen aloitusvuodeksi ei olisi ollut eduksi intialaisten vientiyritysten kannalta, sillä niiden markkinaosuudet ovat kasvaneet voimakkaasti tutkimusajanjaksoa edeltävinä vuosina.

98) Tämän vuoksi vahvistetaan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 115—125 kappaleen päätelmät.

4.5 VAHINKOA KOSKEVAT PÄÄTELMÄT

99) Edellä esitettyjen seikkojen perusteella vahvistetaan, että yhteisön tuotannonalalle on aiheutunut merkittävää vahinkoa perusasetuksen 8 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

5. **SYY-YHTEYS**

5.1 TUETUN TUONNIN VAIKUTUS

100) Intialaiset vientiä harjoittavat tuottajat ja Intian viranomaiset väittivät, ettei Intian tuetun viennin ja yhteisön tuotannon alalle aiheutuneen vahingon välillä ole mitään selvää yhteyttä. Niiden mukaan PET-kalvon hinnankehitys on ollut yleisesti negatiivinen tuotteen maailmanlaajuisen ylituotannon ja tärkeimpien raaka-aineiden hintojen alenemisen vuoksi. Intialaiset vientiä harjoittavat tuottajat väittivät lisäksi, että PET-kalvon hinnat yhteisössä ovat seuranneet yleistä negatiivista hintasuuntausta; väitteensä tueksi ne esittivät, että yhteisön tuottajien keskihinta laski vuonna 1996, kun intialaisten vientiä harjoittavien tuottajien markkinaosuudet pienenevät. On kuitenkin muistettava, että PET-kalvomarkkinoiden ylituotanto johtuu suurelta osin Intiasta ja että Eurostatin tilastojen mukaan Intia laski hintojaan Euroopan markkinoilla jo vuonna 1996, kun taas muut suuret viejämaat, Yhdysvallat, Japani ja Etelä-Korea,

nostivat hintojaan. Se, että ne menettivät markkinaosuuksia vuonna 1996, ei tarkoita, etteivätkö ne olisi aiheuttaneet vahinkoa yhteisön tuotannonalalle lisäämällä hintapainetta, jonka seurauksena yhteisön tuotannonalan keskihinta laski 3 prosenttia. Muistutettakoon vielä, että vahinkoanalyysi tehdään tutkimusajanjakson perusteella ja aikaisempia vuosia käytetään pääasiassa suuntausten määrittelemiseksi.

Näin ollen intialaisten vientiä harjoittavien tuottajien ja Intian viranomaisten esittämät väitteet on hylättävä.

5.2 MUIDEN TEKIJÖIDEN VAIKUTUS

101) Vahvistetaan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 134—144 kappaleessa esitetyt päätelmät seuraavin lisäyksin:

5.2.1 **Tuonti muista kolmansista maista**

102) Intialaiset vientiä harjoittavat tuottajat ja Intian viranomaiset väittivät edelleen, että ainoastaan Intiasta tapahtuvan tuonnin tutkiminen on syrjivää, sillä Etelä-Koreasta tapahtuvan tuonnin määrä on lisääntynyt ja korealaiset keskihinnat ovat alentuneet tarkasteltavana olevana ajanjaksona. Intialaiset vientiä harjoittavat tuottajat väittivät, että Etelä-Koreasta tapahtuvan tuonnin määrä on todennäköisesti lisääntynyt enemmän kuin Eurostatin virallisista selvityksistä käy ilmi, koska korealaisen PET-kalvon tuottajat saattavat joskus tehdä tulliselvityksen CN-koodin 3920 69 00 (muut polyesterit) mukaisesti, kuten ne ovat tehneet Intiasta peräisin olevan PET-kalvon kohdalla.

103) Komissio pysyy väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa esitetyssä kannassaan erityisesti niiden väitteiden osalta, joiden mukaan Etelä-Korean markkinaosuuksien absoluuttinen ja suhteellinen kasvu oli vähäisempää kuin Intian markkinaosuuksien ja eteläkorealaisen PET-kalvon hinnat ovat järjestelmällisesti olleet korkeammat kuin intialaisen. Korealaiset vientiä harjoittavat tuottajat laskivat hintojaan vasta vuotta myöhemmin kuin intialaiset. Komissiolla ei ole todisteita siitä, että korealaisia PET-kalvoja olisi tuotu ja tullattu muita polyestereitä koskevan CN-koodin mukaisesti.

104) Lopuksi on ennen kaikkea todettava, että komissiolla ei ole mitään syytä aloittaa Etelä-Koreaa koskevia tutkimuksia, koska sille ei ole esitetty mitään todisteita siitä, että korealaiset vientiä harjoittavat tuottajat olisivat käyneet hyvän kauppatavan vastaista kauppaa harjoittamalla polkumyyntiä tai tukemalla vientiä.

105) Edellä esitetyn perusteella Intiasta ja Etelä-Koreasta tapahtuvan tuonnin tilanne on erilainen, joten syrjintää ei ole voinut tapahtua.

5.2.2 **Raaka-aineiden hintojen vaihtelu**

106) Intialaiset vientiä harjoittavat tuottajat väittivät, että yhteisön tuotannonalan kyselylomakkeeseen antamien ei-luottamuksellisten tietojen perusteella voidaan päätellä, että raaka-aineiden hinnat ovat tarkasteltavana olevana ajanjaksona laskeneet kolmanneksen eivätkä 17 prosenttia, kuten väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa esitetään. Niiden mukaan tämän vahvistavat kaikkien saatavilla olevat raaka-aineen hinnankehitystä koskevat tiedot. Ne toistivat aiemman väitteensä siitä, että jos raaka-aineen hinta alenee kolmanneksella, yhteisön tuotannonala voi laskea hintojaan ilman että kannattavuus vähenee vastaavasti ja että Intiasta tapahtuva tuonti ei siis saanut aikaan yhteisön tuotannonalan hintojen alenemista.

107) On huomattava, että komissio tutki kysymyslomakkeisiin annettujen luottamuksellisten vastausten perusteella kaikkien PET-kalvojen raaka-aineiden hintakehitystä väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 140 kappaleessa esitetyllä tavalla ja sai tulokseksi 17 prosentin hinnanlaskun. Lisäksi on totta, että yhteisön tuotannonalan kyselylomakkeeseen antamissa ei-luottamuksellisissa vastauksissa keskityttiin dimetyylitereftalaatin (DMT) ja tereftaalihapon (PTA) hinnankehitykseen. Koska näiden raaka-aineiden hinta laski muita raaka-aineita enemmän, raaka-aineiden kokonaiskustannusten aleneminen 17 prosentilla on yhdenmukainen DMT:n ja PTA:n kustannusten suuremman alenemisen kanssa. Väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 140 kappaleessa esitetyt päätelmät ovat yhdenmukaisia yhteisön tuotannonalan kyselylomakkeeseen antamien vastausten kanssa ja tämän vuoksi nämä päätelmät vahvistetaan.

5.2.3 **Polyesterialan yleiset vaikeudet**

108) Intialaiset vientiä harjoittavat tuottajat väittivät, että biaksiaalisesti suuntautuneen polypropyleenin (BOPP) kalvojen alentuneet hinnat olisivat vaikuttaneet suoraan PET-kalvojen hintoihin pakkausalalla, koska PET-kalvon käyttäjien kannalta katsottuna kyseiset tuotteet voivat korvata toisensa. Niinpä niiden mukaan hinnat olisivat joka tapauksessa alentuneet riippumatta siitä, lisääntyykö PET-kalvojen tuonti yhteisöön.

109) Komissio hylkäsi tämän väitteen, koska sen tueksi ei ole esitetty todisteita.

5.3 SYY-YHTEYTTÄ KOSKEVAT PÄÄTELMÄT

110) Edellä esitetyn perusteella vahvistetaan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 145 kappaleen päätelmät.

6. **YHTEISÖN ETU**

6.1 ALUSTAVA HUOMAUTUS

111) Yksikään osapuoli ei esittänyt uusia tietoja tai väitteitä yhteisön tuotannonalan, muiden yhteisön tuottajien tai PET-kalvojen tuojien edun osalta.

Vahvistetaan väliaikaista tullia koskevan asetuksen päätelmät, erityisesti päätelmät, joiden mukaan toimenpiteiden vaikutukset kyseisiin ryhmiin voivat olla joko suotuisia (yhteisön tuotannonala ja muilla kuin kytkösmarkkinoilla toimivat muut yhteisön tuottajat), neutraaleja (kytkösmarkkinoiden tuottajat) tai enintään hieman kielteisiä (tuojat).

6.2 TARKASTELTAVANA OLEVAN TUOTTEEN KÄYTTÄJIEN ETU

112) Kuten johdanto-osan 2 kappaleessa esitetään, kaksi tarkasteltavana olevan tuotteen käyttäjää toimitti komissiolle huomautuksensa sen jälkeen, kun väliaikaisiin toimenpiteisiin johtaneista päätelmistä oli ilmoitettu. Käyttäjien huomautuksissa väitettiin, että päin vastoin kuin alustavissa päätelmissä esitettiin, PET-kalvo on niille huomattava raaka-ainekustannusten tekijä ja että PET-kalvoon perustuva myöhempien jalostusasteiden tuotteiden tuotanto muodostaa huomattavan osan niiden kokonaistuotannosta. Lisäksi ne väittivät, että yhteisön tuotannonalan hintojen nousu vaikeuttaisi niiden kilpailua Etelä-Koreasta, Kiinan kansantasavallasta ja Yhdysvalloista tapahtuvan tuonnin kanssa myöhempien jalostusasteiden tuotteiden markkinoilla. Lisäksi väitettiin, että yhteisön tuotannonala on joissakin tapauksissa kieltäytynyt toimittamasta tiettyjä määriä PET-kalvoja, mikä olisi osoitus kapasiteetin puutteesta. Yhteisön tuotannonalan väitettiin myös kieltäytyneen kehittämästä muunlaista kuin standardin mukaista kalvoa yhden käyttäjän erityistarpeisiin, kun taas intialainen tuottaja suostui tähän. Niiden mukaan on käyttäjien edun mukaista säilyttää Intiasta peräisin olevan PET-kalvon tarjoama vaihtoehtoinen hankintalähde.

113) Komissio pysyy kannassaan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 153 kappaleessa esitettyjen väitteiden ja päätelmien osalta siltä osin kuin kyseessä on PET-kalvon kokonaisosuus kaikkien käyttäjien kokonaistuotantokustannuksista ja PET-kalvoon perustuvien myöhempien jalostusasteiden tuotteiden kokonaisosuus käyttäjien kokonaistuotannosta. Koska analyysi perustuu yleiseen selvitykseen, joissakin yksittäistapauksissa PET-kalvo saattaa olla käyttäjälle ehdottoman tärkeä raaka-aine. Tämä ei kuitenkaan muuta tutkimuksen keskimääräisiä kokonaistuloksia. Tutkimus on lisäksi osoittanut, että vaikka PET-kalvo on eräille käyttäjille tärkeä kustannustekijä, Intiasta peräisin olevan PET-kalvon tuonnin osuus niiden PET-kalvon kokonaishankinnoista oli vähäinen. Lisäksi käyttäjien huoli siitä, että vaihtoehtoista tuontilähdettä ei ole kapasiteetin puuttuessa tai uuden kalvotyypin kehitystarpeen ilmaantuessa, on aiheeton, sillä tasoitustullit eivät poista intialaisia vientiä harjoittavia tuottajia yhteisön markkinoilta. Tullit ainoastaan korjaavat lainvastaisen ja vahingollisen tuen vaikutukset.

6.3 YHTEISÖN ETUA KOSKEVA PÄÄTELMÄ

114) Tutkittuaan etuihin liittyviä eri näkökohtia ja edellä selostettuja seikkoja komissio voi vahvistaa, että ei ole olemassa pakottavia syitä jättää toteuttamatta tarkasteltavan tuonnin vastaisia toimenpiteitä.

7. **LOPULLINEN TULLI**

115) Komissio pitää tukea, vahinkoa, syy-yhteyttä ja yhteisön etua koskevien päätelmien perusteella tarpeellisena ottaa käyttöön lopullisia tasoitustoimenpiteitä.

7.1 VAHINGON POISTAVA TASO

116) Yhteisön tuotannonala katsoi, että vähimmäisvoittomarginaalin olisi oltava suurempi kuin se 6 prosenttia, jonka komissio vahvisti väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 156 kappaleessa. Tässä tapauksessa ei kuitenkaan ole tärkeää määrittää lopullista prosenttimäärää, koska myös komission käyttämää pienempää voittomarginaalia sovellettaessa vahinkomarginaali on suurempi kuin tukimarginaali. Intialaiset vientiä harjoittavat tuottajat pyysivät kaupan porrasta koskevia oikaisuja ja ehdottivat vahingon poistavan tason määrittämiseksi tarvittavan alittavuusmarginaalin laskutavan korjaamista. Lisäksi eräs tuottaja (MTZ) pyysi laatueroja koskevaa oikaisua. Näihin pyyntöihin ei voitu suostua, kuten johdanto-osan 92 ja 93 kappaleessa esitetään.

7.2 TULLIN MUOTO JA TASO

117) Tasoitustullien käyttöönoton oikeuttavien tukien alustavasti määriteltyjä määriä on muutettu tarvittaessa. Kaikkiin yhteistyössä toimineisiin vientiä harjoittaviin tuottajiin sovellettava lopullinen tasoitustulli on siten pienempi kuin väliaikainen tulli.

118) Perusasetuksen 15 artiklan 1 kohdan mukaan tasoitustullin on vastattava tukimarginaalia, ellei vahinkomarginaali ole tätä alempi. Yhteistyössä toimineisiin tuottajiin sovellettavat tullit ovat siten seuraavat:

— Ester Industries Ltd	12,0 %
— Flex Industries Ltd	12,5 %
— Garware Polyester Ltd	3,8 %
— India Polyfilms Ltd	7,0 %
— Jindal Polyester Ltd	7,0 %
— MTZ Polyesters Ltd	8,7 %
— Polyplex Corporation Ltd	19,1 %

119) Koska yhteistyössä toimimisen aste oli korkea eli se kattoi yli 80 prosenttia kyseisen Intiasta peräisin olevan tuotteen yhteisöön suuntautuvasta tuonnista, pidettiin aiheellisena vahvistaa yhteistyöhön osallistumattomiin yrityksiin sovellettava tulli tasolle, joka on sama kuin korkein yhteistyössä toimineille yrityksille vahvistettu taso eli 19,1 prosenttia. Tällä tullin tasolla varmistetaan, että yhteistyöhön osallistumattomuudesta ei saada etua ja että tullin kiertäminen tehdään mahdollisimman vaikeaksi.

120) Vahvistetaan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 159 ja 160 kappale.

8. VÄLIAIKAISTEN TULLIEN KANTAMINEN

121) Vientiä harjoittavien tuottajien osalta todettujen, tasoitustullien käyttöönottoon oikeuttavien tukien suuruuden ja yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon laajuuden vuoksi katsotaan, että asetuksen (EY) N:o 1810/1999 mukaisesti väliaikaisen tullin vakuutena olevat määrät on tarpeen kantaa lopullisesti lopullisten tullien määräisinä.

9. EHDOTETUT SITOUMUKSET

122) Todettakoon lopuksi, että viisi intialaista vientiyritystä ehdotti komission yksiköille myös hintasitoumuksia. Komission yksiköt tutkivat nämä ehdotukset ja katsoivat, ettei niitä voida riittävästi valvoa tai hallinnoida tuotteen monimuotoisuuden vuoksi: kaikkia intialaisia tuoteryhmiä varten tarvittaisiin noin 160 vähimmäishintaa, eikä mitään takeita ole siitä, että sitoumusten valvontaelimeksi ehdotetulla Export Inspection Agency of Indialla on valtuudet tai tekniset keinot toteuttaa näin yksityiskohtaista valvontaa. Niinpä komission yksiköiden oli hylättävä sille osoitetut sitoumusehdotukset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Otetaan käyttöön lopullinen tasoitustulli CN-koodeihin 3920 62 19 (Taric-koodit 3920 62 19*10, 3920 62 19*15, 3920 62 19*25, 3920 62 19*30, 3920 62 19*35, 3920 62 19*40, 3920 62 19*45, 3920 62 19*50, 3920 62 19*55, 3920 62 19*60, 3920 62 19*65, 3920 62 19*70, 3920 62 19*75, 3920 62 19*80, 3920 62 19*81, 3920 62 19*85, 3920 62 19*87, 3920 62 19*89 ja 3920 62 19*91) ja ex 3920 62 90 (Taric-koodit 3920 62 90*30 ja 3920 62 90*91) kuuluvan, Intiasta peräisin olevan polyeteenitereftalaattikalvon (PET-kalvon) tuonnissa.

2. Vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana -nettohintaan sovellettava tulli on seuraava:

Tuottaja	Tulli %	Taric-lisäkoodi
Ester Industries Ltd 75—76, Amrit Nagar, Behind N.D.S.E. Part-1, New Delhi — 110 003, India	12,0 %	A026
Flex Industries Ltd A-1, Sector-60, Noida — 201 301 (U.P.), India	12,5 %	A027
Garware Polyester Ltd 50-A Swami Nityanand Marg, Vile Parle (East) Mumbai — 400 057, India	3,8 %	A028
India Polyfilms Ltd 112, Indra Prakash Building 21, Barakhamba Road New Delhi — 110 001, India	7,0 %	A029
Jindal Polyester Ltd 115—117, Indra Prakash Building, 21, Barakhamba Road, New Delhi — 110 001, India	7,0 %	A030
MTZ Polyesters Ltd Sarnath Centre, Upvan Area, Upper Govind Nagar, Malad (E), Mumbai — 400 097, India	8,7 %	A031

Tuottaja	Tulli %	Taric-lisäkoodi
Polyplex Corporation Ltd 2 Ring Road, Kilokri, Opposite Maharani Bagh New Delhi — 110 014, India	19,1 %	A032
Kaikki muut intialaiset yritykset	19,1 %	A999

3. Jollei toisin säädetä, sovelletaan voimassa olevia tulleja koskevia säännöksiä ja määräyksiä.

2 artikla

Kannetaan lopullisesti asetuksen (EY) N:o 1810/1999 mukaisesti väliaikaisen tasoitustullin vakuutena olevat määrät lopullisesti käyttöön otetun tullin määräisinä.

Vapautetaan lopullisen tasoitustullin ylittävät vakuutena olevat määrät.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 6 päivänä joulukuuta 1999.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

T. HALONEN